

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 19. maja.

Zadnji dnevi prinesli so nam mnogo vznemirjujočih novic. Iz Belgije čutijo se tresaji socijalističnega gibanja, vsi delavci po rudnikih, plavžih in fužinah ustavili so delo, strejk je splošen in tako organizovan, da je že prav ozbiljno ustanku podoban. Položaj je ondu tako resen, da so v Parizu že pripovedovali, da sta že dva nemška voja prekorčila belgijsko mejo, da ideta delat red. Na Krfu se je javnega mnenja razarjenost obrnila proti židom, katerim se je baje precej hudo godilo, jednake vesti prihajajo z drugih grških otokov, kjer je prebivalstvo razkačeno, ker so baje židje zaklali krščanskega dekleta.

Na Portugalakem vrše se neredi, ker se prebivalstvo brani bankovcev, za katere je vlada proglasila prisilni kurz, na Bolgarskem še vedno iščejo ministra Belčeva morilcev in se širijo glasovi, da je Belčev bil ustreljen zaradi svoje soproge izredne krasote, zdaj pa prihaja še z daljnega vzhoda nepričakovana vest, da je ruskega prestolonaslednika fanatičen Japonec napal in s sablo ranil, in da je le solnčnemu šlemu in grškega princa Jurija prisotnosti duha zahvaljevati, da je najsilneje države dedič ostal pri življenji.

Mej tem, ko se še ugiblje, kakšen bode konec gibanju v Belgiji in je li napadovalec na ruskega carjeviča nihilist ali pa fanatik, došla je nova nepričakovana vest, pred katero se vse druge umaknejo v ozadje. Vest to donesla nam je električna iskra iz Belega grada, kjer je včeraj popoldne tekla kri, kjer so se borili meščani proti vojakom, Srbi proti Srbom.

Povod krvavemu sporu bila je lepa razkraljica Natalija, katero zadevajo nezaslužene britke usode neprestani udarci. Porojena v imenitni ruski obitelji, izredno lepa in bogata, bila je toli neoprezna, da je vsprejela srbskega kneza Milana suubitev in kot njegova soproga zasela srbski prestol. Pod sijajem vladarskega prestola tičala je skrajna gniloba in v soprogu svojem spoznala je človeka, ki ima vse zle nagone rimskega Nerona, brez njegove nadarjenosti. Kaj čuda, da se je z gnusom obrnila od njega in da se je potem mej sprogoma začel najprej do-

mači prepir, potem pa nastal vedno širše kroge vzemajoči spor, ki zadnji čas pretresa in vznemirja mlado, sosedno nam kraljevino.

Podrobnosti tega spora, kako se je postopalo z Natalijo v Srbiji in v inozemstvu, kako se je ločitev mej Milanom in Natalijo danes izrekla, jutri razveljavila, kakor da je vse le burka, ne pa izredno resen akt, kako si je Milan pogodil, da mora tudi Natalija iz dežele, če ne z dobrim, pa s silo, kako je stvar celo v skupščini prišla na vrsto in bila povod znani resoluciji, vse to je še v živem spominu in mi smo prepričani, da so vseh naših čitateljev iskrene simpatije na strani kraljice Natalije, ne zaradi njene lepote, ne zaradi njenih ženskih vrlin in njenega življenja, ampak zato, ker se jej kot soprogi in materi krivica godi.

Neumljivo nam je, kako bi sploh še tako lepo žensko bitje moglo biti državi toli nevarno, da bi možje, ki imajo sedaj vladno krmilo in vso moč v rokah, prezirali glavna načela galantnosti in uljudnosti krasnemu spolu nasproti, to tem meni, ker je Natalija vendar mati sedanjemu kralju srbskemu in si človek skoro misliti ne more, da bi za mater ne bilo prostora v deželi, v kateri je sin kralj.

Neumljivo nam je, od kod razkralju Milanu tolika sila, da vedno in vedno pritiska na deželo in zahteva svojih podanikov krvavih žuljev, katere potem v inozemstvu v raznih orgijah zapravlja. Neumljivo nam je, da se srbski regentje in ministri vsekdar udajo pustolovcu Milanu, da so njemu nasproti slabotni, popustljivi, proti krepostni in blagi Nataliji pa čutijo in uporabljajo vso svojo moč in brezozirnost. Izvestno deluje tu za kulisami tajna moč, katere niti imenovati ne moremo, katero bode pa čitatelj sigurno sam pogodil.

Česar nismo mislili, to se je zgodilo včeraj. Beligranski mogotci sklenili so Natalijo siloma iztirati iz dežele. A prebivalstvo, katero Natalijo jako visoko spoštuje in ljubi, protivilo se je temu, prišlo je do krvavega spora in veliko oseb bilo je mrtvih in ranjenih. Nedostaje nam besed, da bi mogli označiti, kako globoko je ta dogodek obžalovati. Tožno je, da so sploh hoteli bivšo kraljico, lepo in blago ženo, takorekoč „per Schub“ iztirati, še tož-

neje pa je to, da se je z oboroženo silo udušila volja naroda, da so poveljniki in vojaki imeli žalostni pogum, da so streljali na svoje rojake.

Podrobnosti vestij še nemamo, v svesti smo si pa že danes, da utegne ta dogodek imeti zle posledice, kajti v orijentu tuje roke mešajo karte, in male iskricke treba, da se zaneti velik požar. Ko nam dojdejo natančnejši podatki, možno nam bode, soditi jasneje.

Poročilo o mestnih računskih zaključkih.

(Dalje.)

Vračajoč se k računu obligacij in omenjeni eventualni izgubi zneska gld. 4570.44 vendar nasvetuje finančni odsek, s prodaje zlate rente počakati, dokler ne stopi vlada v akcijo za regulovanje, oziroma za upeljavo zlate državne valute, kajti znašo je, da bode v tem slučaju državna finančna uprava morala najeti nov večji dolg v zlatu oziroma izdati okolu 200 milijonov zlate rente; za to bode morala finančna uprava uporabljati vse sile, in sukati ves bančni in borzni aparat, da se prodajalni kurz nove, — in posredno tudi dosedanje ali stare zlate rente znatno povzdigne, ker bode dobila finančna uprava toliko večjo svoto efektivnega zlata, kolikor višji bode v trenutku prodaje kurz zlati renti.

Brž ko ta čas nastopi, bode finančni odsek, imajoč pred očmi jedino korist občine, predlagal, naj se proda vsa 4% zlata renta, to je 160.000 gld. — in pri tej priliki bode se še znaten dobiček dosegel.

Poročevalec goji to nado zaradi tega, ker je pričakovati, da se bode tudi Avstriji posrečilo, pri nakopičenem ogromnem naložitve iskajočem denarji, s katerim razpolaga kapitalistični svet, najeti posojilo vsaj s 3 1/2% obrestmi, ker smo doživeli nepričakovan faktum, da bi bila Rusija te dni dobila zlato posojilo za 3%, da tega ni preprečil Rotšild, ki se ima Rusiji osvetiti, za pregnanje židov, česar se v nas ni bati. Da je kdo trdil pred dvema letoma, da se bode kontinentalnim državam ponujal denar za 3% obresti, dvomilo bi se bilo na njegovi zdravi pameti.

LISTEK.

Karica.

Slika iz ameriškega življenja. Po Bret Harte-u J. C. (Dalje.)

V.

Popoludanski vlak prišel je ugovarjat s pisikom, polnim običajne nevolje proti času, mej katerim ostane v mestu Genesau, (ta postanek trajal bi samo jedno minuto), ko je v istem hipu Jack Prince prestopil prag svojega hotela. Videl se je utrujen in slabovoljen; rad bi se izognil pogovoru s hišnim gospodarjem, da ga ni ta opazil na stopnicah: „Neka dama Vas čaka v salonu, gospod!“

Prince poletel je na povedano mesto; v istem trenutku dvigne se tudi gospa Starbottle, da ga vsprejme. Mnogo se je spremenila v desetih letih. Njen stas zgubil je zapeljivo nekdanjo bujnost, njeni tako okrogli roki shujšali sta tako, da so nadele male zlate zapestnice skoro ušle raz roki, ko sta se roki krčevito oklenili Jackovih. Njeni tako slavljene jamici pokopani sta bili za vedno v udrtilih licah, katere je barvala mrzlična rdečica. Samo oči ostale so lepe, akopram čisto udrte v očesnej glo-

bini, in usta obdržala so nekaj čarobnosti nekdanjega smeha, akopram jih je morala držati zaradi dihanja na pol odprta nad malo dolgimi zobmi. Ničesar pa ni zgubila na blestečem diademu las, kateri so bile bolj svileni, kakor se govori, bolj eterični, vendar pa niso bili tako gosti, da bi zakrivali udrta, zgubana senca, preprežena z modrimi žilami.

— „Klara!“ rekel je Prince očitaje.

— „Odpustite mi,“ šepetala je spustivši se na naslonjač, „odpustite mi, dragi, nisem mogla več čakati, mrtva bi že bila do jutri. Prenašajte moje bedarije še nekaj časa, dolgo ne bode!... Pustite me tu. Vem, da je morebiti ne vidim več, da ne bodem mogla več govoriti z njo; pa tako sladko je čutiti se vsaj blizu nje, dihati isti zrak. Boljše mi je že, Jack, vi vidite, da mi je boljše. Ali ste jo videli? Kakšna je? Kaj Vam je rekla? Povejte mi kar vse. Ali je postala lepa, kakor se govori? Ali je zrastle? Ali ste jo spoznali zopet? Pride li, Jack? Morebiti je že prišla?“ — drhté se je dvignila in kazala proti durim — „morebiti je tu! Zakaj ne govorite? Jaz hočem vedeti vse!“

Oči mladega moža, uprte v njene, bile so polne brezmejne mehkohe, o katerih dosedaj nihče, razven te ženske, ne bi bil veroval, da bi jo sploh

mogle izražati. — „Klara,“ dejal je prisiljeno veselo, „trudite se biti mirnejša; utrudljivost in razburljivost voznje provzročili sta, da se čisto tresete. Videl sem Karico. Počuti se dobro, lepa je, kar Vam naj zadostuje.“

Ta nežna odločnost pomirila jo je, kakor jo je že večkrat. Njeno blede roko vzel je mej svoje in jo vprašal: — „Ali Vam je Karica kedaj pisala?“

„Dvakrat. Zahvalila se mi je na poslanih darilih. Pisma penzionarke, veste,“ odgovorila je in nestrpnost pogledala vprašalca.

„Ali je zvedela kdaj, kaj ste trpeli za njo, kdaj zvedela Vašo revščino, žrtve, katere ste doprinašali, da ste plačali njeno penzijo, in da ste celo zato žrtvovali Vaše dragocenosti, Vašo obleko?“

— „Ne, ne, kako naj bi bila vse to doznala? Nimam tako neusmiljenega sovražnika, da bi jej to povedal?“

— „Če bi gospa Tretherik te reči bila zvedela in bi jih bila njej ne skrivala, če bi Karica mislila, da ste vi revni in Vam je nemožno preskrbeti jej prijetno eksistenco, uplivalo bi to lahko na njeno odločbo. Dekleta ljubijo tega, kdor jim da novce. Ona ima morebiti bogate prijatelje in kdo ve? Ljubimca!...“

Ker ima naša zlata renta inozemske kupone, katere posestnik lahko realizuje ali v Avstriji, ali v Nemčiji, ali v Franciji, in ker se tisti glasé na 8 gld., 16 20 mark ali 20 frankov v zlatu, mora njen kurz povodom novega zlatega posojila tudi proti volji in želji finančnega ministra, ako bi jih ta nameraval konvertovati, znatno napredovati, kajti kurz 4% v zlatu nosečih obveznic po 100 gld., ki danes stoje na 110.80 v papirji, mora precej poskočiti, kadar bode nominalnih 100 gld. neslo samo 3 1/2% obrestij.

Teh 160.000 fr. zlate rente shranjenih je, in sicer:

50.000	— kot kavcija užitninskega zakupa,
20.000	— kot kavcija mestne hranilnice,
40.000	— lombardovanih pri nižje-avstr. eskomptni banki,
14.000	— lombardovanih pri mestni hranilnici,
36.000	— shranjenih v mestni blagajni
160.000 fr.	skupaj.

b) O računu vodovoda knjigovodstvo ni predložilo nobenih računskih dat, ker koncem leta 1890. ni bilo še preteklo jedno leto, katero se jemlje za podlago presojanju finančnega uspeha ali neuspeha; konstatovalo je samo, da je vodovod doslej absorbiral 514.668 gld. 53 kr. od loterijsko-posojilnega denarja.

c) Račun navrtalnih del kaže aktivum 10 tisoč 125 gld. 78 kr., katerega imajo vrniti hišni posestniki, ki so upeljali vodovod v svoja poslopja.

d) Transitorični račun obrestij izkaže aktivum 1667 gld. 17 kr. za naprej uplačano prilogo za vojašnico za mesec januar 1891. — 1808 gld. za zapale in še ne izplačane obresti zlate rente za čas od 1. oktobra do 31. decembra 1890. leta.

e) Račun vojašnice kaže dohodkov v letu 1890 gld. 28.747.48 1/2 od katerih se odbijejo troški za vzdrževanje in za nadzorovanje poslopij „ 915.13 za obresti loterij. zaklada „ 22.663.10 ostane torej prebitka gld. 510.25 1/2 ta uspeh se je odobril in oddalo rezervnemu zakladu za vzdrževanje vojašnice „ 2.024.87 rezervnemu zakladu vojašničnega amortizacijskega fonda „ 3.084.38 1/3 skupaj gld. 5109.25 1/2

Reservni zaklad za vzdrževanje in za nadzorovanje vojašničnih poslopij iznašal je koncem leta 1890 gld. 4.571.12 rezervni zaklad za amortizovanje v

vojašnico investovane glavnice „ 5.877.20

Vsled tega povoljnega uspeha bode, — ako se bode tako dovoljen uspeh v bodoče ponavljal, — rezervni zaklad za amortizovanje investovane glavnice naraščal namesto v početku vojašnice izračunjenih 60.000 gld. po preteku 22 letih, ko še traja državna in deželna stalno odmerjena priloga z 4%, obrestih vred 109.845 gld. 30 kr.

Obrestuje se torej glavnica 468.980 gld. 31 kr., ki so investovani v vojašnico in donajajo čistega prebitka 27.772 gld. 35 kr. v letu 1890 s 5.93%.

(Konec prih.)

Gospa Starbottle stresla se je pri zadnjih besedah. — „Ali,“ rekla je tesnobno stiskaje roko Jackovo, ko ste me Vi našli bolno in brez pomoči v Sacramentu, ko ste mi Vi obljubili, Bog Vam naj plati, Jack, dovesti me na vzhod, dejali ste mi, da Vi poznate sredstvo zagotoviti nama prosto existenco, Karici in meni?“

„Da,“ pravi Jack, zasukavši govor „a vi morate biti preje krepki in zdravi. Sedaj, ko ste se že bolj umirili, hočem Vam povedati moj obisk v penzjonatu.“

In Jack Prince pričel je povest sestanka nam znanega.

Ne da bi premenil česa, ne da bi pozabil niti besede niti najmanjšega dogodka, posrečilo se mu je vendar zaviti prozaično epizodo v ovoj poezije, maličiti junakinjo s čarom ganečim, katerega je nekdaj znal udihniti bralcem L'Avanlancha. Tedaj stoprav, ko je videl obličje bedne ženske čisto obviselo na njega besedah, zardeti se, ko je zapazil, da veselje vsiha hropeče dihanje, umolkne omočen skrivne bojazni. — „Da bi jej pomagal Bog in meni odpustil, da jo varam,“ mrmral je mej stisnjenimi zobmi, „pa kako naj jej povem vse?“

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 19. maja.

Dr. Smolka o grofu Taaffe-u.

Pri banketu, ki ga je napravil poljski klub na čast bivšemu finančnemu ministru Dunajevskemu, napil je tudi dr. Smolka zdravico, v kateri je izrekel, da ne ve nikogar, ki bi v enakem položaji kakor Taaffe, tako pravilno spoznal fiziologijo avstrijske države. Grof Taaffe razume, kakor nobeden drugi, v pravem trenutku situaciji to pridobiti, kar je pravo. Pravi državnik mora vedno celoto države negovati, da ne trpe drugi deli, če se dajo pred pravice samo jednemu. Blagor vse države in nje glavarja mora mu biti poleg omenjenega glavno vodilo. Ta načela pa baš vtelesuje v sebi grof Taaffe.

Slovanski dijaški shod.

Iz Lvova se poroča, da je policija preiskovala po stanovanjih rusinskih dijakov, ki so namestili udeležiti se slovanskega dijaškega shoda v Pragi.

Medicinska fakulteta v Lvovu.

Popolnitev univerze v Lvovu z medicinsko fakulteto, kakor jo je že omenjal prestolni govor, se bode v kratkem izvršila. Dela se na vso moč. Poljski člani budgetnega odseka bodo zahtevali, da se za letošnje leto za Lvovsko univerzo nastavljeni znesek 6000 gld. pomnoži na 9000 gld. Za 3000 gld. naj bi se namreč nakupilo medicinskih del za Lvovsko vseučiliško knjižnico.

Hrvatski sabor,

ki bode pričel svoje zasedanje v četrtek, bode se tudi bavil v prvi vrsti s predlogi narodno-gospodarskega zadržaja. Zasedanje bode bržkone jako kratko, ker se bodo rešili le nekateri vladini predlogi, drugi pa odgodili do jeseni.

Vnanje države.

Zaroka ruskega carjeviča.

Kakor se poroča iz Peterburga, bode se zaročil veliki knez prestolonaslednik s princesinjo Heleno, hčerjo kneza Črnogorskega.

Pasičevo potovanje.

Kakor se poroča iz Sofije, tam mislijo, da ima Pasičevo potovanje kake skrivne namene, da se gre namreč za zvezo, katera se ima skleniti mej Srbijo in Črnogoro. Zatorej mislijo v Sofiji, da se je zdaj podal srbski ministerski predsednik na pot, da v Črnigori dožene to zvezo, katere načrt se je izdelal v Peterburgu. Koliko je na tem resnice, je težko določiti, ker v Sofiji jako radi pretiravajo v vsakem oziru.

Nemščina v Alzaciji in Loreni.

Nemški listi tako radi pretiravajo, če kaka slovanska država odredi kaj, da upelje svoj jezik, a vender pa sami ravna jo istotako. Do zdaj n. pr. je bilo v mnogih krajih v Alzaciji in v Loreni običajno, da so cerkvene oblasti se posluževale francoskega jezika v svojih knjigah in v dopisovanji. Od 1. aprila l. 1892. pa bode povsod upeljal se nemški jezik in le v izrednih slučajih bode ministerstvo dajalo dovoljenje, da se sme rabiti francoski jezik. Od tega dne bodo se morali vsi cerkveni uradi in vsi duhovniki v uradnem poslovanji posluževati nemščine.

Republičansko gibanje v Portugalu.

Vsled finančelne neizgode narašča republičansko gibanje v Portugalu. Celo na kraljevskem dvoru ima republičanska stranka privržencev. Mnenja so si pa nasprotna, zakaj je bilo mogoče, da se ustanek v Oportu ni udušil s potrebno energijo. Mnogi pristaši konservativne stranke pridružili so se republičanskemu gibanju, da upliva jo po svojih nazorih na razvoj stvari v zmernejem zmislu.

Finančna kriza v Portugalu.

Vse ministerstvo se je odpovedalo. Pri novi sestavi se bode Carvalho zopet imenoval finančnim ministrom. Novo ministerstvo je nekako ministerstvo sprave, ker njegovi člani so pristaši dveh velikih liberalnih strank. V kratkem bode imelo novo ministerstvo priliko pokazati, koliko ima snage v sebi, ko pride v zbornici afriška pogodba na vrsto.

Boj mej Parnellovi in njega nasprotniki.

Tudi na Angleškem začeli so se boji mej privrženci Parnella in njegovimi nasprotniki. Tako so se v mestni hiši v Limenlouse (Londoni Ostend) sprijeli in se je začel na stopnicah boj s palicami, po irskem receptu, pri katerem boji je bilo več krvavih glav. Le posredovanji močnega oddelka policije se je posrečilo zabraniti, da nasprotniki Parnellovcev neso prodrli v dvorano, ker potem bi se bila morda slaba godila Parnellu in njegovim prijateljem.

Dopisi.

Iz Kranja 17. maja. [Izv. dop.] (Izlet dijakov Ljubljanske realke.) Dase dokaže čudna temeljitost in resnicoljubnost „Slovenčevega“ poročevalca (glej notico „majski izlet“ v „Slovencu“ z dne 16. maja,) in da se zavrnejo nekaterih ljudij neo-

pravičeni napadi na našo narodno čitalnico, napadi, ki imajo izvor svoj v zadnjem izletu Ljubljanskih realcev, potrebno se nam zdi, ta izlet postaviti v pravo luč s stališča našega narodnega društva.

Dijaki Ljubljanske realke napravili so dne 14. t. m. svoj majski izlet v naše mesto pod vodstvom svojih profesorjev. Razveselili smo se jih prav iz srca, ko so z dobro izvežbano lastno godbo na čelu v lepem redu zjutraj prikorakali v mesto, kajti prijatelji smo napredujoče mladine, naše prihodnosti, gledamo jo radi kadar se razveseljuje, in iz srca ji privoščimo pošteno zabavo. Saj smo bili tudi mi mladi, in o pogledu mladine ponovijo se nam prijetni spomini na najlepšo dobo našega življenja, na one čase, ko smo kipeča srca imeli napolnjena z najlepšimi nadami za prihodnost, in ko je sveti ogenj najčistejšega navdušenja ogreval nas neizkušene mladice za najblažje idejale, za pravico in resnico, za prostost in napredek človeške družbe sploh, zlasti pa našega naroda, na čase, ko še nismo poznali prevarljivega praktičnega življenja, katero je žalibog le prepristopno krivičnosti in hinavstvu. Zatorej bili smo veseli došlih dijakov.

Izletniki zabavali so se čez dan po svoje, navidezno prav dobro, in ni mi namen, popisavati njihovo dejanje in nehanje. Predno pa so dijaki ostavili naše mesto, ohladile so se nam prvotne simpatije za nje prav zdatno, in ne morem si kaj, da bi ne grajal breztaktnega postopanja naši čitalnici nasproti in da bi ne očital v tem oziru popustljivosti njihovim nadzorovateljem. Brez dovoljenja in celo brez vednosti čitalničnega predsedništva, in brez intervencije kacega čitalničnega odbornika, dali so si izletniki odpreti zaklenjeno čitalnično dvorano, povabili so v njo na lastno roko mnogo ljudij, tudi nekatere nečlane, prezrli pa so pri vabljenji vse čitalnične odbornike, — in napravili so v dvorani s porabo društvenega glasovirja pod vodstvom glasbenega učitelja gospoda F. ja in v prisotnosti svojih voditeljev takozvani „koncert“, katerega prva točka je bila nemška pesem. Ko pa so dijaški povci v narodni naši čitalnici završili drugo nemško pesem, katero so celo ponavljali, nastopila sta v dvorani čitalnična odbornika, katera sta se gospodu dirigentu odločno „zahvalila za ta nemški koncert“, — in konec je bilo prečudni zabavi v uzurpiranih prostorih narodnega društva.

Čitalnična odbornika storila sta to, kar je bilo pod danimi razmerami težko opustiti, čitalnica pa ni nikogar napadala, in branila je le zoper tuje napade svojo narodno čast. Zato pa čitalnica z mirno vestjo sme odklanjati vso odgovornost za dijaškega izleta neprijetni zaključek, katerega so pač zakrivil le araužerji sami. Si vivis Romae, romano vivito more. Razsodnim in mirno mislečim ljudem ni treba podajati nadaljnega komentara. Zavračati pa moramo samooblastno in naravnost izivajoče postopanje izletnikov, kateri so rušili naše hišne pravice in globoko žalili naše rodoljubje.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani, 15. maja.

(Dalje.)

Ob izplačilu mestnega prispevka za gradnjo novega deželnega gledališča in o zvišanji tega prispevka poroča za finančni odsek mestni odbornik I. Hribar. Deželni odbor želi še 7500 gld. prispevka, tako da bi bila svota 30.000 gld., katero je mestni zbor nekdaj z stavbiščem vred obljubil, dopolnjena. Poročevalec pa ni tega mnenja, marveč misli, da je mesto Ljubljansko dovolj storilo, ako je dalo za deželno gledališče 22.500 gld. Torej nasvetuje, naj se večja podpora odkloni.

Mestni odbornik Ravnihar pravi, da je dežela žrtvovala 100.000 gld. za zgradbo gledališča, katero bode gotovo v večjo korist mestu Ljubljanskemu, nego deželi Kranjski. Treba pa je 20.000 gld. več, ako se boče, da bode deželno gledališče imelo lepo vnanost, in da bode delovali pri teh delih domači slikarji in drugi domači umetniki. Lahko je naročiti kje v kakem „Datzendmagazinu“ potrebnih stvari na Dunaji, a kakšne bodo, o tem ni govoriti. Ako je mestni zbor že dovolil 22.500 gld. no naj se dovoli še 7.500 gld. saj se bode ustvarilo za stolno mesto kaj dostojnega. Drugi del dovoljene svote pa naj se izplača še le prihodnje leto.

Podžupan Petričič pravi, da bi rad podpiral predlog predgovornika, a njemu ne ugaja, da se bode v prvi vrsti oziralo na nemško gledališče, katero se mu v Ljubljani istotako škodljivo dozdeva, ko madjarsko gledališče. Kranjska hranilnica ima prvi interes za nemško gledališče, dežela in mesto menj, torej naj kranjska hranilnica še več žrtvuje za popolnenje gledališke zgradbe. Sploh pa naglašja podžupan, da bi se deželni odbor na slovensko dramatikotiko v novem gledališču bolj oziral, nego se je doslej.

Odbornik Valentinčič naglašja, da je mestni zbor že opetovano sklenil, da za zgradbo novega gledališča ne da več nego k večjemu 22.500 gld., in to v dveh letnih rokih. Večina mestnega zbora se ni nikakor ogrevala za sedanjí prostor, kjer se gradi deželno gledališče. Misli pa govornik, da se je ta prostor izbral zgolj na ljubo kranjski hranilnici in njenim pristašem, kateri so v obližji novo zidanega gledališča. Ko so si ti gospodje prostor izbrali, naj pa še kaj več store, da jim bode stavba ugajala.

Cesarski svetnik Murnik opomni, da se vsa zadeva ni godila tako, kakor jo je slikal odbornik Valentinčič, o katerem ve, da bi ne bil govoril kaj tacega, ko bi bil natančneje poučen. Niti kranjski hranilnici niti njenim pristašem ni ugajal novi prostor gledališča, a stvar je bila ta, da drugzega prikladnega prostora sploh ni bilo. Razven tega, da je kranjska hranilnica dala 30.000 gld. za nakup stavbišča, odločila je še 6000 gld. za posebne naprave v njem. Ako bi kranjska hranilnica podpore ne bila dovolila, ostalo bi deželno gledališče brez vsega nakita, vsaj tako lepo bi ne bilo, kakor si je Ljubljansko občinstvo misli in želi. V korist, v prvi vrsti, pa bode gledališče le mestu in to ima pač dolžnost prinašati, nekoliko žrtev. Graško mesto prevzelo je deželno in drugo gledališče v svojo skrb, tudi stolno mesto Ljubljansko mora kaj storiti. 30.000 gld. je primerna vsota. Pač je sedaj treba dati 7500 gld. več, nego se je obljubilo, zato pa ne treba dati stavišča.

Odbornik M. Kunc se pridruži predlogu g. Ravniharja s tem pogojem, da bodo umetna dela, kolikor možno, izročili le domačim umetnikom, da ne bode tekel denar zopet mej tujce. Naj se deželnemu odboru izjavi, da skrbi za to, da bodo pri stavbi deželnega gledališča delovali le domači slikarji in kiparji.

(Konec prih.)

Domače stvari.

Ivan Jenko †.

Ivan Jenko, gimnazijski profesor v Gorici in slovenski pisatelj, umrl je po daljšem bolehanju dne 17. maja ob 3^{1/2}. uri popoldne. Rojen v Prašah na Gorenjskem leta 1853, obiskoval je nižjo gimnazijo v Kranji, višjo v Ljubljani, kjer je bil vedno prvi odličnjak. Dopršivši gimnazij leta 1872 posvetil se je modroslovnim ukom ter prebil leta 1877 na Graškem vsučilišči učiteljsko preskušnjo iz slovenščine in latinščine za višje, iz grščine za nižje gimnazije. V šolskem letu 1876/77 bil je suplent na Ljubljanski gimnaziji, leta 1877 imenovan pravim učiteljem v Kranji, od koder je bil premeščen leta 1878 na Goriško gimnazijo, kjer je do zadnjega semestra poučeval slovenščino ter latinščino. Pokojni Jenko je brat slavnega pesnika Simona Jenka. Tudi naš Ivan je imel izredno pesniško nadarjenost. Že na gimnaziji začel se je poskušati v pesništvu. Svoje pesni je zbral ter na svetlo dal leta 1882. Ne da se tajiti, da kažejo njegove pesni jako lep talent. Le škoda, da ni napredoval s časom. Za Preširnom, Stritarjem, Gregorčičem, Levstikom, Simonom Jenkom pričakovali bi bili večje dovršenosti v obliki. Jedna najlepših njegovih pesmi je brezdvobeno „Prerokovanje“ v „Ljubljanskem Zvonu“. Krasne so tudi pesmi, katere je priobčeval v „Slovanu“ pod pseudonimom „Mirko“. Sploh je bil pokojni Jenko jako genijalen človek. Pokopan bode danes na Goriškem pokopališču. Bodi mu zemljica lahka!

— (Binkoštni prazniki) se letos neso obnesali, posebno nedelja bila je žalostna, dolgočasna. Deževalo je ves dan, mrzlo je bilo, ker je po Gorenjskem zapal sneg do 10 centimetrov na debelo in je tudi Štajerska do Zidanega mosta bila vsa bela. Včeraj bilo je bolje in občinstvo hitelo je navzlic čutnemu mrazu na vse strani. Vse gostilne

v okolici bile so polne, gorenjski vlak bil prenapoljen in na vseh postajah velika gneča. Z Dunaja pripeljalo se je 175 oseb, ki so se odpeljale potem iz Ljubljane v Trst. V Postojini bilo je zelo živahno, bilo je ondu mnogo Ljubljancev, še več pa Italijanov.

— (Slavnost blagoslovljenja zastave „Zagorskega Sokola“) vršila se je navzlic neugodnemu vremenu zelo sijajno. Prav obilna je bila tudi udeležba od strani bratskega „Sokola Hrvatskega“, ki je bil posebno simpatično in naudušeno vsprejet. Preobilica gradiiva, ki ga ni moč odložiti, sili nas, da z obširnim poročilom in popisom te zares lepe slavnosti moramo počakati do jutri.

— (Slovenski učitelji v Trstu.) Tretji občni zbor „Zveze slovenskih učiteljev“ izvršil se je veličastno in bil v veliko čast slovenskemu učiteljstvu. Zbralo se je bilo nad 250 učiteljev in učiteljic, ki so bili zbrani najprvo pri zboru delegatov, potem pri koncertu v soboto zvečer, in v nedeljo pri glavnem zboru. Vsi udeleženci so polni hvale o lepem uspehu tega zbora naših vzgojiteljev in vzgojiteljic. Obširneje poročilo priobčimo.

— (Binkoštni izlet v Kamnik.) Brez priprav in brez naznanil bil je včeraj velikansk izlet Ljubljancev v Kamnik. Morala sta oditi dva vlaka, tolika je bila ob polu dveh množica izletnikov. Na čast nekaterim gostom od Zagorske slavnosti, članom Hrvatskega in Celjskega Sokola in biciklistkega kluba hrvatskega, improvizovala se je lepa zabava v obširnih prostorih topliških, ki so bili vsi napolnjeni odličnega občinstva. Naudušeno se je v govorih podarjalo pobratimstvo hrvatsko in slovensko, pevci Ljubljanski pa so prepevali neutrudljivo. Proti večeru podala se je vsa družba z godbo na čelu skozi mesto proti kolodvoru, od koder sta zopet dva vlaka odpeljala izletnike domu. Če bode vodstvo železnice skrbelo za udobnost občinstva, bodejo se ti izleti ponavljali, a glavni dobiček bode imelo le ono. Prijazni naš Kamnik bode ob prazničnih dneh dobil nekako novo, živahneje lice.

— (Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) je imelo 13. maja svojo XLV. sejo. Navzočni: Prvomestnik: Tomo Zupan. Odborniki: Dr. vitez Bleiweis, Matej Močnik, Ivan Murnik, Luka Svetec (podpredsednik), dr. Jož. Vošnjak (denarničar), Andrej Zamejic, Anton Zlogar (zapisnikar). — Prvomestnik omenja, da dohajajo družbi razni darovi v novcih in knjigah obilniše, odkar se priložnostno objavljajo v časnikih. — Denarničar poroča o dohodkih in troških od zadnje seje, pri čemer se kaže dokaj prebitka. Denar je naložen v slovenskih zavodih, osobito se pošilja posojilnicam, ako se zglasijo. Blagajnik je tudi konfiriral s pooblaščenimi gospodi zaradi zapuščine pokojnega dr. Čučka, ki bode kmalu uravnana. Obiskal je potoma več koroških podružnic ter se informiral o njihovih potrebah. Ob tej trudoljubivosti izreče mu predsednik imenom vodstva iskreno zahvalo. Tajnik poroča o dopisih in prošnjah, kolikor se jih je rešilo upravnim putem. Vzame se odobruje na znanje. — Mej pokrovitelje so od zadnje seje pristopili: Slovenski bogoslovci centralnega semenišča v Gorici, župnija Zagorje ob Savi in kot prva slovenskih deklet, gospica Vekoslava Koblarjeva iz Litije. — Vsled uprašanja jedne podružnice: da li sme imeti podružnica svojo bralnico in knjižnico? Naznanilo se je njej in se s tem javlja tudi vsem drugim, da je to uprav v zmislu § 3 družbenih pravil in se tako lahko združuje poučno, koristno in zabavno. — Odborniki dr. Bleiweis, Andr. Zamejic in Ivan Murnik poročajo o tržaskih šolskih zavodih in predlogih tržaske podružnice. Tamošnjemu družbenemu učiteljstvu prizna se odškodnina za stanovanje. Nekaj prošenj za podaritev knjig, učnih pomočkov in dr. je bilo uslišanih. — Letošnja skupščina bode po sklepu šolskega leta; kraj se naznani pozneje.

— (Izpred sodišča.) Kalanovih barjanov najodurnejši voditelj, posestnik Jakob Jarc iz Črne vasi, ki je zabavljaj gosp. Martinu Peruciju, posestniku iz Lip in ga imenoval mešetarja za liberalno stranko, bil je zaradi razžaljenja časti obsojen na 15 gld. globe, eventualno na tri dni zapora.

— (Poročil) se je na binkoštno nedeljo gosp. Alfonz Pirc, koncipist pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Kočevji, z gospodično Minko Levičnikovo iz Logatca.

— (Mesarske zadruga pomočniški zbor) bode v sredo 20. t. m. ob 5. uri popoldne

v gostilni Frana Slovše, po domače Selana na Poljanski cesti. Volil se bode odbor in ustanovila posebna bolnišna blagajnica.

— (Mrtvega našli) so na binkoštno nedeljo v Malem Grabnu 45letnega Janeza Pavelčiča iz Gorice št. 4. Ker je dolgo časa v vodi ležal, bilo je truplo že močno gnilo. Pavelčič bil je zaradi pijančevanja „preklican“ (pod kuratelo) in se je najbrže v pijanosti ponesrečil.

— (Ogenj.) Preteklo soboto zvečer bila je huda nevihta z bliskom in gromom. Mej nevihto treščilo je v Žejah pri Brezovici v Smerekarjev hlev, ki je do tal pogorel. Strela ubila je v hlevu tudi jednega vola.

— (Iz Cerklijan na Gorenjskem) se nam brzjavljaja, da so tamošnji pekovski pomagači ustavili delo. K sreči število tamošnjih pekovskih pomagačev ni toliko, da bi se bilo bati zlih posledic za javni mir in red.

— (Iz Šoštanjca:) V nas je na binkoštno nedeljo zjutraj prav pošteno snežilo. Stari ljudje so rekli, da kaj tacega še neso videli.

— (Iz Špitaliča pri Konjicah:) Dne 16. t. m. zvečer nastala je tukaj jako huda burja, ki je razsajala celo noč. Drugi dan, na binkoštno nedeljo, pa je bila cela narava pokrita z belo snežno odejo. Ker vinogradi lepo ženejo, so ljudje v strahu, da mraz uniči vse njihovo upanje, posebno zato, ker se večinoma pečajo le z vinorejo.

— (Redek slučaj.) Josip Možek bil je zaradi zavratnega roparskega umora pri deželnem sodišči v Celovci dne 2. oktobra 1865 obsojen v do smrtne ječo. Dne 15. t. m. bil je pomiloščen in odpuščen iz kaznilnice Karlau pri Gradci. Možek je bil l. 1865. okrajnega predstojnika Walleka na Gorenji Beli na Koroškem umoril in oropal. Ker je dejanje tajil, neso ga takrat mogli obsoditi na smrt, dočim so tovariša njegovega, Petra Esterhamerja, ki je zlodejstvo priznal, v Celovci obesili. Možek presedel je torej — kar je jako redek slučaj — blizu 26 let v ječi. Pričakovati bi se smelo, da se bode pomiloščenja vrednega izkazal.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 18. maja. Nadvojvoda Karol Ludovik otvoril danes opoludne kot pokrovitelj češko akademijo znanostij s češkim govorom, v katerem je izražal prepričanje, da bode akademija v vsej resnobi gojila znanost, literaturo in češki jezik in tako utrezala Nj. Velečastva intencijam. Akademije predsednik se je zahvalil in sklenil z oduševljeno vsprejetimi slavoklici na cesarja. Pri svečanosti bili so nadvojvodinja Marija Terezija, ministri, zastopniki češkega in nemškega vseučilišča, zastopniki znanosti in umetnosti, poslanci itd.

Praga 18. maja. Grofinja Taaffe, ministrskega predsednika sestra, danes umrla.

Beligrad 18. maja. Bivše kraljice Natalije iztiranje pripravljalo se je danes popoldne. Umikajoč se sili, ostavila Natalija dvorec, spremljana po žandarmih. Nebrojna množica izpregla konje in peljala Natalijo nazaj v dvorec, kjer se je množica spoprijela s konjico in pehoto, katero so začeli kamenjati. Vojaki so streljali. Na obeh straneh veliko mrtvih in ranjenih. Kralj je od danes zjutraj v Topčideru.

Peterburg 18. maja. Uradno poročilo potrjuje, da je ruskega carjeviča napadovalec Japonec Tunda, ki je že osem let služil kot policaj. Atentat se je izvršil, ko se je carjevič v odprtem vozu vozil skozi Otsu. Navzlic krepkemu udarcu grškega princa Jurija planil je zlodejec vnovič na carjeviča. A Japonec, ki je vozil, sunil je napadovaleca nazaj, drug Japonec pa mu je iztrgal sablo in ga težko ranil.

Atene 18. maja. Vlada obvestila kabinete, da oborožena sila posreduje v varstvo židom in da je že celo tri kristjane usmrtila. Položaj mirnejši, vojaštvo se je pomnožilo.

Pariz 18. maja. V mestih Belfort, Nancy in okoli Ballona d'Alsace danes ves dopoldan snežilo.

Gorica 19. maja. Pri današnjih volitvah smo v tretjem razredu zmagali. (Slava! Uredn.)

Pliberk 19. maja. Podružnični shod v Šmihelu sijajen. Hribar in Škrbinc s svojimi govori nauduševala nad 200 broječe ljudstvo. Red izboren, veselje nepopisno.

Praga 19. maja. Po naznanilu razstavnega odbora pride cesar začetkom junija ogledat si razstavo. Nadvojvoda Karol Ludovik rekel pri vsprejemu razstavnih funkcij narje, da je kot „Ausstellungserzhzog“ od 1873. l. do malega vse razstave v Avstriji otvoril in da torej sme presojati razstave. Praška razstava zares prekaša njegova pričakovanja, da je bil najprijetneje presenečen. Zato bo o tem cesarja obvestil. Razstava bo izvestno deželi le koristila.

Belgrad 19. maja. Natalijo so danes z močnim spremstvom odveli na kolodvor, odkoder odpotovala v Zemun. Zvečer mej deveto in deseto uro izpraznili vojaki ulice, ne da bi bili rabili orožje. Proti polnoči mir. Mej narodom splošna razsrjenost proti vladi, regentstvu, Milanu in vojnemu ministru. Bati se je nadaljnjih izgrediv. Vojni minister zopet dal ostavko. Vlada se je doslej brez uspeha pogajala s polkovnikom Šafařikom, da bi prevzel portfelj.

Razne vesti.

* (Ondriček odlikovan.) Iz Stockholma se poroča, da je slavni virtuozi Ondriček igral pred kraljem Švedskim, ki ga je odlikoval s tem, da mu je podelil red Gustava Waze.

* (Garibaldijev spomenik v Nizzi.) Dne 7. junija bode se v Nizzi slovesno razkril spomenik Garibaldijev, ki se je, kakor je znano, rodil v nekdanji italijanski, zdaj francoski Nizzi. Pričakuje se nad 150 italijanskih in francoskih deputacij. Vsi francoski ministri in člani rodbine Garibaldijeve se bodo udeležili slavnosti.

* (Smrtne ostanke francoskega generala Lasalle-a), ki je padel l. 1809 v bitki pri Wagramu in je bil pokopan na pokopališču pri St. Marksu, prenesli bodo v njegovo domovino ob priliki, ko se bode opustilo imenovano pokopališče. Francoska vlada storila je potrebne korake pri ministerstvu notranjih zadev, da dovoli izkop.

* (Električno razsvetljenje v Rivi.) Mestece Riva ob Gardskem jezeru bode bržkone že do bodoče jeseni vpeljalo električno razsvetljenje, za katerega vpeljavo se je osnovalo zasebno društvo. Magistrat je za vpeljavo električne luči in je sklenil že dotično pogodbo s tvrdko Kremenecky, Meyer in Comp. na Dunaji. Razsvetljava mora biti gotova do vseh svetih t. leta.

* (Prekanjen kmetič.) Na Dunaji hotel je te dni pri Schönbrunski mitnici v mesto kmet z vozom sena, katero je dal baš tehtati. Predno se mu je izročil tehtnični listek za 1335 kil sena, zapazil je nadziralca, da se v senu nekaj giblje in dal torej preiskati voz. Kmalu prikazala se je debela kmetova žena, ki je bila skrita v senu in katere obilo pezo bi bil sprejemnik moral plačati kot dobljeno seno, za kar bi bila odškodovana za malo prijetno vožnjo. Kmet bode se imel zagovarjati zaradi poskušene goljufije, kajti peza sena se je potem popravila, ko se je skobalila z voza debela kmetova druga polovica.

Loterijske srečke 16. maja.

V Linci: 44, 66, 45, 2, 43.
V Trstu: 88, 68, 47, 80, 58.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepeča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlca zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelc samo 2 gld. (81—63)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrli so v Ljubljani:

15. maja: Sofija Raicich, zasebnikova hči, 1 dan, Rimska cesta št. 3, oslabljene.

16. maja: Marija Drohtina, delavka, 23 let, Cesta na Loko št. 7, jetika. — Klotilda Heinzman, železniškega uradnika vdova, 60 let, sv. Petra cesta, št. 56, jetika. — Franc Bezaj, delavčev sin, 2¹/₂ leta, Streliške ulice št. 11, Meningitis basilaris. — Marija Vidic, kuharica, 47 let, Kravja dolina št. 11, vsled raka.

17. maja: Janez Podkrajšek, hišni posestnik, 60 let, Cesta na Loko št. 2, Tumor cerebri. — Franc Haas, čevljar, 22 let, Poljanski nasip št. 50, jetika.

V deželni bolnici:

15. maja: Janez Terdina, delavec, 63 let, vodenica.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
16. maja	7. zjutraj. 2. popol. 9. zvečer	724.1 mm. 723.0 mm. 723.8 mm.	12.6° C 18.0° C 14.2° C	sl. jzh. sl. jzh. sl. zah.	obl. obl. obl.	0.00 mm.
17. maja	7. zjutraj. 2. popol. 9. zvečer	725.3 mm. 724.4 mm. 726.3 mm.	4.0° C 8.6° C 7.0° C	sl. vzh. sl. vzh. brezv.	obl. obl. dež.	3.20 mm. dežja.
18. maja	7. zjutraj. 2. popol. 9. zvečer	731.8 mm. 732.7 mm. 734.3 mm.	9.2° C 14.2° C 9.4° C	sl. zah. sl. zah. sl. vzh.	obl. obl. d. jas.	0.00 mm.

Srednja temperatura 14.9°, 6.5° in 10.9°, za 0.6° nad, 7.9° in 3.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 19. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	91.75	91.60
Srebrna renta	91.70	91.45
Zlata renta	110.25	110.65
5% marena renta	102.15	102.20
Akcije narodne banke	996.—	994.—
Kreditne akcije	297.—	2.8.10
London	118.65	110.75
Srebro	—	—
Napol.	9.36	9.37
C. kr. cekini	5.55	5.56
Nemške marke	57.87 1/2	57.95
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182
Ogerska zlata renta 4%	104	25
Ogerska papirna renta 5%	101	—
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zaost. listi	116	—
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	157
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	238	50

Razglas.

Dne 29. maja t. l. bode pri vojaškem oskrbovalnem skladišču v Gradcu

zaradi dobave 1900 komadov neokovanih posteljnih desk

javna ponudbena razprava, gledé na katero se je moči pobliže informovati iz „Slovenskega Naroda“ št. 108, z dné 14. maja 1891.

C. in kr. vojaško oskrbovalne skladišče v Gradcu

dné 12. maja 1891.

(408—1)

Izborno proti boleznim železica

Rogaška deželna kiseline

Štajerska Tempeljska in Styrijska slatina v posebno močnih steklenicah.

Napolnjeno v novi zgrajenem natakalnem preduhu, kamor se slatina naravnost izliva.

Dobiva se: Pri slatinarstvu v Rogatecu in na Slatini in pri glavnih založnikih v Ljubljani: **Mihela Kastnerja** in **Morica Wagnerja** vdovi, kakor tudi v vseh prodajalnicah mineralnih vod, v specijalnih prodajalnicah in droguerijah, ki so na dobrem glasu.

(387—2)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 15. maja 1891.

Prejšnji teden

Bankovcev v prometu	404,145.000 gld. (+ 1,262.000 gld.)
Zaklad v gotovini	244,084.000 „ (— 187.000 „)
Portfelj	149,076.000 „ (— 615.000 „)
Lombard	19,353.000 „ (— 1,228.000 „)
Davka prosta bankovčna rezerva	44,648.000 „ (— 472.000 „)

Zahvala.

Za mnoge izkaze srčnega sočutja mej boleznijo in o smrti preljubljenega našega očeta, oziroma brata, svaka in strijca, gospoda

Ivana Podkrajšek-a,

za mnoge lepe vence in za častno spremstvo k zadnjemu počitku izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem najtoplejšo svojo zahvalo.

(426)

Žalujoča obitelj.

V kavarni „Pri Slonu“

dobiva se od nedelje dne 17. t. m. vsak dan izvrstni (417—2)

sladoled

Išče se komi

z najboljšimi spričevali v prodajalnicah raznovrstnega blaga na deželo. — Tudi krepak

učeno

bi se tu vsprejel. — Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (428—1)

Spreten pisar

vsprejme se v odvetniško pisarno.

Ponudbe pod „Odvetnik“ upravništvu „Slovenskega Naroda“. (424)

Trije semnji

za živino in drugo blago

bodo v Osilnici na Kolpi vsako leto dne 1. junija, 1. avgusta in 15. septembra. Če je tak dan nedelja ali praznik, vrši se bode semenj prvi sledeči dan.

Županstvo v Osilnici, dne 15. maja 1891.

(425—1)

Jos. Ožura, župan.

Plüss-Stauffer-jev

brezbarveni univerzalni klej (kit)

najbolji za hitro in trajno zaklejanje in zalepljenje vseh razbitih stvari, dobiva se pristen v steklenicah po 20, 30 in 40 kr.

v Ljubljani pri Fr. Kollmann-u.

(100—4)

450 m² masivnih parketnih desčic

deloma po 50 cm dolgih, 10 cm širokih, deloma po 40 cm dolgih in 8 cm širokih; okolo

150 m² masivnih parketnih tablic

prodam po nizki ceni. — V zalogi imam tudi

1500 kg kumene.

Natančneja pojasnila daje **Fran Koman**, pošta Gorenja vas, nad Škofjo Loko.

(404—3)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-
vajoče sredstvo proti
kurjim ocesom,
žuljem na pod-
platih, petah in
drugim trdim
praskom
kože.

Dobiva se
v lekar-
nah.

Ta obliž dobiva se le v jednej velikosti po 60 kr.
Zahtevaj izrecno Luser-jev obliž za turiste.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovom S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Korškem) C. Manner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfbergu A. Huth; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Radovljici A. Roblek; v Celju J. Kupferschmid.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.